

Satranç oynuyoruz

Birçokları satrancın, yalnızca iki oyuncu arasında geçen bir masa oyunu olduğunu sanır. Oysa satrancın, imgelem gücüne dayanan bu yönü de vardır. Satrancın sanat yönünü keşfetmek ve incelemekten zevk alabilmek için usta bir satranççı olmak gerekmez. Oyunun temel kurallarını bilmek yeterlidir. Satranç bestecisinin "porte"si satranç tahtası, notalarıysa satranç taşları. Küçük gibi görünen satranç tahtası, besteciye çok fazla olanak sunar. Aşağıda, bu olanaklardan birini kullanarak, amcasıyla yaşam boyu sürececek bir dostluk kurmayı başarmış genç bir kardeşimizin öyküsünü okuyacaksınız.

Şehrazat ve Fikret Amca

Şehrazat o yıl yedinci sınıfa geçmişti. Okullar açılalı henüz birkaç gün olmuştu. Yazın bitmekte olduğunu gördüğünden, öğle tatillerini hep okul bahçesinde geçiriyordu. Yağmurlar başladıktan sonra, bahçede oynamak için baharın gelmesini beklemek zorunda kalacağını biliyordu. Bir gün, öğle tatilinde yakantop oynarken, top biraz uzağa gitti ve bir dergi okumakta olan resim öğretmeninin ayağına çarparak durdu. Şehrazat, topu almak için öğretmeninin yanına gitti; ancak öğretmeni topun ayağına çarptığını farketmemiştii bile! Bunun üzerine Şehrazat, öğretmeninin bu denli ilgisini

çeken derginin içinde ne olduğunu merak etti. Sessizce öğretmenin oturduğu bankın arkasına dolanarak dergiyi incelemeye

başladı. Bu bir satranç dergisiydi. Genç kardeşimiz bu oyunun kurallarını bir zamanlar öğrenmişti. Doğrusu yakan top oynamak yerine, satranç tahtası başında zaman geçiren arkadaşlarının yaptıklarına bir türlü anlam verememişti. Oyunun amacı, rakip şahı "mat" etmekti. Saatlerce tahta başında oturup, gülünç şekilli taşları bir oraya bir buraya sürüklemek hiç de ona göre değildi. Üstelik hep matematik dersinde iyi olan arkadaşlarının bu oyunu iyi oynadıklarını düşününce, resim öğretmeninin böyle bir dergi okuyor olması, ona tuhaf geldi. Bu sırada, arkasında birinin olduğunu farkeden öğretmeni

